

28. října se dožívá významného jubilea jeden z prvních signatářů Charty 77, literární historik a editor Jiří Brabec. Po studiu češtiny a historie na Filosofické fakultě UK působil v Ústavu pro českou literaturu, na universitě vyučoval dějiny české literatury. Přispíval mj. do Literárních novin, Plamene, Hostu do domu, byl předsedou redakční rady časopisu Orientace. Významně se podílel na činnosti Svazu spisovatelů (v letech 1969-1970 byl jeho místopředsedou)... více se dnes už dočteme se slovníků české literatury.

V době normalizace byl vyloučen z pedagogického i veřejného života, pracoval jako hlídač a topič. My mladší jsme se s ním setkávali v Loretě, později v kotelně na Strahově. Zasvěcoval nás do tajů české literatury, objevili jsme díky němu Jakuba Demla a Josefa Floriana, ale také Masaryka, vedl nás k systematickému promýšlení historických souvislostí, k zodpovědné práci s jazykem a textem.

Když s Janem Lopatkou a Jiřím Grušou sestavil Slovník zakázaných spisovatelů, který vyšel u Škvoreckých v Torontu, přepisovali jsme ho pro samizdat. Za náš opis jsme od Jiřího získali mnoho knih, které pro nás jako čtenáře dodnes neztratily cenu.

Velký dík patří Jiřímu za jeho přednášky na seminářích paralelní bohemistiky, kde vychovával či snad lépe "kultivoval" redaktory samizdatových časopisů. Mnozí z nich dokončili studium české literatury po listopadu 1989, kdy se Jiří Brabec mohl vrátit ke své veřejné pedagogické a vědecké práci, přenášel na FF UK, působil v Ústavu pro českou literaturu, v Masarykově ústavu, podílel se jako editor na vydávání spisů... dostal se do slovníků českých spisovatelů.

Přeji Ti, Jiří, vše dobré a těším se, až se zase sejdem nad českou avantgardou!

Jarmila Štogrová-Doležalová